

[Funck Jensen.]

men har Vilje og Beslutsomhed til at sige Stop og derefter Mod til at gennemføre en gradvis Afvikling. Heri ligger samtidig Mulighed for Skattestop og begyndende Skattenedsættelse. Og Midlet til at komme endnu videre ad denne Vej er Ophævelse af alle Love, der skaber økonomiske Særrettigheder og Varefordyrelser, samtidig med Gennemførelse af den for Forhindring af fremtidige Monopoldannelser nødvendige Lovgivning. En saadan Lovgivning vil højne Levefoden, øge Folks Evner til Selvhjælp og hermed efterhaanden overflødig gøre Statens sociale Foranstaltninger.

Det er som Slutstenen paa dette økonomiske Program vi i Retsforbundet mener, at Grundskylden rigeligt kan dække de offentlige Udgifter. Det er min ubetingede Overbevisning, at dette Program noget nær er det eneste, der kan redde Folkestyret. Folkestyret kan nemlig ikke trives, hvis Kampen mellem Befolkningsgrupper om at faa Del i Statskassens Midler skal drives ret meget længere. Denne Kamp medfører uvægerlig, at alle ikke stilles lige for Loven, idet de talstærkeste Klasser og de indflydelsesrigeste økonomiske Interesser da mere eller mindre stærkt, mere eller mindre bevidst for Politikerne selv, kommer til at paavirke disse i deres Afgørelser. Staten maa vikles ud af alle Erhvervs- og Kulturinteresser og alene hellige sig Retsopgaverne og det, hvorom hele Folket og ikke blot Dele af Folket er fælles.

Ud fra disse Betragtninger vil man forstaa, at Retsforbundet ikke ser sig i Stand til at stemme hverken for de Ændringsforslag, der foreligger til Afstemning nu, eller for Tillægsbevillingsloven som Helhed; Retsforbundet vil undlade at stemme.

Aksel Larsen: Jeg maa begynde med en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Funck Jensen. Hans Tale vilde i hvert Fald have været nogenlunde forstaaelig og rimelig, hvis han havde indtaget en anden Holdning over for de foreliggende Ændringsforslag. Han talte meget stærkt imod det opsvulmende Statsmaskineri, men det viser sig, at hele hans praktiske Kamp mod Statsmaskineriets Opsvulmen bestaar i, at han vil gaa imod 2 af de stillede Ændringsforslag. Det ene drejer sig om et Tilskud til Tyendeparekasser paa 20 000 Kr., det andet drejer sig om Ydelse til Kunst og Videnskab paa tilsammen 67 700 Kr., i alt Bevillinger paa 87 700 Kr., og jeg skulde tro, at disse Bevillinger er af en saadan Art, at der ikke skal ansættes saa meget som

et Kontorbud i en eneste Time mere end hidtil i Statsadministrationen. Saa selv om det ærede Medlem fik disse Ændringsforslag forkastet, vilde Statsadministrationen ikke blive mindre, end den er. De andre Ændringsforslag har det ærede Medlem tiltraadt, og hvis Statsadministrationen som Følge af deres Vedtagelse svulmer op, er det ærede Medlem medansvarlig.

Derefter ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger i Almindelighed — det bliver kort — om Lovforslaget og Ændringsforslagene. For at være helt sikker paa at holde mig inden for Forretningsordenens Rammer har jeg studeret dens § 12, hvori der staar, at ved anden Behandling kan der fremsættes Udtalelser saavel om Lovforslaget i Almindelighed som om de enkelte Paragraffer og de stillede Ændringsforslag. Det, jeg vil sige, er, at Listen over Ændringsforslagene, som er paa 107 tætttrykte Sider med 956 Ændringsforslag, fik vi omdelt i Gaar. Betænkningen, som ifølge Forretningsordenen skal være omdelt senest 2 Dage, før Sagen foretages i Tinget, og som er paa 640 tætttrykte Sider, er ikke omdelt endnu, og endnu i Morges var det umuligt at faa den at se, men det lykkedes mig under Mødet at tilegne mig et Eksemplar, der laa paa Ordførerbordet. Man maa undskylde os, men under disse Omstændigheder er det fuldkommen umuligt at tage Stilling saavel til Ændringsforslagene som deres Begrundelse, der jo skal søges i Betænkningen, og derfor kan vi ved Afstemningen ikke gøre andet end at afholde os fra at stemme, for vi har været udelukket fra at danne os et Skøn over, hvorvidt det ene og det andet Ændringsforslag er betimeligt eller ej.

Samtidig vil jeg have Lov til at sige, at det forekommer mig betænkeligt med en saadan Praksis. Respekten for Lovgivningsmagten højnes ikke derved. Enhver maa erkende, at det er totalt umuligt for dem, der ikke har deltaget i Finansudvalgets Arbejde bag lukkede Døre, at ane noget som helst om, hvad det er, der skal besluttes her, og jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt for dansk Parlamentarismes Anseelse, om man forsøger fremtidig at faa nogle bedre og mindre forjaskede Arbejdsformer end dem, der benyttes ved Tillægsbevillingslovforslagets anden Behandling.

Finansministeren (H. C. Hansen):
Kun to ganske korte Bemærkninger.

For det første maa jeg erkende, uden at jeg mener at have noget Ansvar i denne Forbindelse, at der er meget rigtigt i de